

Samling af Afgørelser

Sag C-537/13

**Birutė Šiba
mod
Arūnas Devėnas**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas)

»Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — anvendelsesområde — forbrugeraftaler — kontrakt om juridiske tjenesteydelser indgået mellem en advokat og en forbruger«

Sammendrag – Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. januar 2015

1. *Forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 93/13 — anvendelsesområde — kontrakt om juridiske tjenesteydelser indgået mellem en advokat og en fysisk person — omfattet*

[Rådets direktiv 93/13, tiende betragtning og art. 2, litra b) og c)]

2. *Forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 93/13 — formål — beskyttelsen af den svageste part — anvendelse i forbindelse med kontrakter om juridiske tjenesteydelser*

(Rådets direktiv 93/13, tiende betragtning)

3. *Forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 93/13 — anvendelsesområde — betydningen af, om den tjenesteydelse, der er genstand for aftalen, er af offentlig eller private karakter — ingen — undtagelse — forhandlede vilkår i kontrakter om juridiske tjenesteydelser*

[Rådets direktiv 93/13, 10. og 14. betragtning og art. 2, litra c)]

4. *Forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 93/13 — urimeligt kontraktvilkår i artikel 3's forstand — den nationale rets vurdering — kriterier*

(Rådets direktiv 93/13, art. 4, stk. 1, og art. 5)

1. Direktiv 93/13 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at det finder anvendelse på standardkontrakter om juridiske tjenesteydelser, der er indgået af en advokat med en fysisk person, der ikke handler som led i sit erhverv.

Som det fremgår af tiende betragtning til direktiv 93/13, skal ensartede bestemmelser vedrørende urimelige vilkår nemlig finde anvendelse på alle aftaler, som indgås mellem erhvervsdrivende og forbrugere, som defineret i artikel 2, litra b) og c), i nævnte direktiv. Det er således gennem en henvisning til karakteren af de kontraherende parter – om de handler inden for rammerne af deres

erhvervsmæssige aktiviteter eller ej – at direktiv 93/13 definerer de aftaler, det finder anvendelse på. Således er en advokat, der mod vederlag leverer en juridisk tjenesteydelse til en fysisk person, der handler i privat øjemed, en erhvervsdrivende i den betydning, hvori dette udtryk anvendes i artikel 2, litra c), i direktiv 93/13. Aftalen om erlæggelse af en sådan tjenesteydelse er følgelig omfattet af dette direktiv.

(jf. præmis 20, 21, 24 og 35 samt domskonkl.)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 22 og 23)

3. I betragtning af det formål om at beskytte forbrugerne, som direktiv 93/13 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler forfølger, er den offentlige eller private karakter af den erhvervsdrivendes virksomhed eller den specifikke opgave, som denne varetager, uden betydning i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt det nævnte direktiv i det hele taget er anvendeligt. I denne henseende omfatter artikel 2, litra c), i direktiv 93/13, ethvert erhverv, hvad enten det er offentligt eller privat, og, som det fremgår af dets 14. betragtning, omfatter dette direktiv ligeledes erhvervsvirksomhed af offentlig karakter.

Hvad angår juridiske tjenesteydelser, der leveres mod vederlag af en advokat, udgør den omstændighed, at advokater i forbindelse med deres virksomhed er forpligtet til at respektere den fortrolighed, som deres forhold med »klienter – forbrugerne« er underlagt, således ikke en hindring for anvendelsen af direktiv 93/13 med hensyn til standardvilkår i aftaler om erlæggelsen af juridiske tjenesteydelser. Kontraktvilkår, der ikke er genstand for individuel forhandling – navnlig dem, der er udarbejdet med henblik på generel anvendelse – indeholder nemlig ikke som sådan individualiserede oplysninger vedrørende advokaternes klienter, hvis videregivelse ville kunne rejse tvivl om advokaterhvervets tavshedspligt. Ganske vist ville en specifik formulering af et kontraktvilkår, bl.a. det vilkår, som vedrører de nærmere bestemmelser for advokatens salær, eventuelt, i det mindste indirekte, kunne afsløre visse aspekter af forholdet mellem advokaten og dennes klient, der burde forblive fortrolige. Imidlertid ville et sådant kontraktvilkår blive forhandlet individuelt og ville dermed ikke være undergivet direktiv 93/13.

(jf. præmis 25, 28 og 30-32)

4. Med henblik på at vurdere den urimelige karakter af aftaler, der er omfattet af direktiv 93/13 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, skal der tages hensyn til karakteren af de tjenesteydelser, der er omfattet af disse aftaler, i medfør af det nævnte direktivs artikel 4, stk. 1, sammenholdt med dets 18. betragtning. Denne vurdering skal foretages af den nationale ret under hensyntagen til denne karakter og ved på tidspunktet for aftalens indgåelse at tage hensyn til alle omstændighederne i forbindelse med dens indgåelse.

For så vidt angår kontrakter om juridiske tjenesteydelser tilkommer det således den nationale ret at tage hensyn til disse tjenesteydelsers særlige karakter i forbindelse med dens vurdering af, om kontraktvilkårene er klart og forståeligt affattet, jf. artikel 5, første punktum, i direktiv 93/13, og i tvivlstilfælde at anlægge en fortolkning af disse vilkår, som er mest gunstig for forbrugeren, jf. denne artikels andet punktum.

(jf. præmis 33 og 34)